

[Rytter.]

will, som de almindelige Domstole har, og siger: Det er de almindelige Domstole, jeg vil benytte. Justitsministeren kan gribe ind over for Spørgsmaalet om, hvorvidt en Sag kan appelleres. Ligeledes har Justitsministeren Indflydelse ved Landsretten og Indflydelse med Hensyn til, om Sagerne kan gaa til Højesteret. Hvis man mener, at Sagerne bør genoptages, hvem skal det saa gøres af? Af Folk, som Justitsministeren udpeger. Og saa vil man sige, at det er ikke Særdomstole, vi her nedsætter, til Trods for, at Justitsministeren paa ethvert Tidspunkt kan gribe ind i Sagens Behandling, ikke direkte, men ved Folk, han har sat til det. Jeg ved godt, at den højtærede Justitsminister ikke vil misbruge sin Magt, men Faren er der. Som sagt før er det ikke Justitsminister Busch-Jensen her er Tale om; her er Tale om, at Justitsministeren er Medlem af et Kabinet og kan blive overstemt.

Den højtærede Justitsminister var inde paa Spørgsmaalet om de Arrestationer, der finder Sted, og talte om, at der var en ansvarlig Ledelse. Jeg ved ikke, hvem den ansvarlige Ledelse er, jeg vilde ønske, jeg vidste det. Hvem staar den til Ansvar over for? Er det over for Rigsdagen, over for Kongen eller over for hvem? I et Retssamfund er det Justitsministeren, der har Ansvaret, han kan eventuelt lade sig hjælpe af andre, men det er Justitsministeren, der staar med Ansvaret. Det blev nævnt, at Justitsministeren har grebet ind i disse Sager og faaet begaaede Fejl redresseret. Det viser altsaa, at Justitsministeren kan gribe ind, men saa maa den højtærede Justitsminister ogsaa staa med Ansvaret, og det er ham, Rigsdagen har at holde sig til. Justitsministeren sagde, at de uretmæssigt internerede var blevet givet fri. Men jeg spørger: Er det rigtigt, som jeg har hørt, at de er givet fri, men at man har stillet Militærvagt uden for deres Dør? Vil det sige, at jeg ogsaa en Dag kan blive afhørt af nogle Mennesker, for hvem ingen har Ansvar, og saa giver man mig fri bagefter og stiller Militærvagt uden for min Dør? — det kalder jeg ikke at blive fri. Jeg vil gerne spørge Justitsministeren, om det er rigtigt, at der staar to Mænd eller i alt Fald en Mand Vagt udenfor? Jeg saa forleden Dag, at man i Aalborg ganske roligt havde afsat Politiet og selv taget Magten. Er det rigtigt? Kender Justitsministeren noget til det? Ligeledes saa jeg, at man i Esbjerg, hvor Dommerne havde løsladt nogle Personer, bagefter arresterede dem igen. Det er en Grundlovsbestemmelse, at Folk efter at være anholdt

skal stilles for en Dommer, og det maa være afgørende.

Jeg beklager, at Justitsministeren ikke har besvaret mine Spørgsmaal. Det vilde have fremmet Sagens Behandling, og jeg beklager, at Justitsministeren ikke er kommet med fyldestgørende Argumenter til Begrundelse af, hvorfor vi ikke fik Loven den 5. Maj. Justitsministeren henviser til Retsplejeloven. Det er ikke rigtigt. Den hastede det ikke med.

Malechau: Naar man ved, med hvilken Utaalmodighed man har ventet paa Fremsettelsen af disse Lovforslag, baade her i Rigsdagen, inden for Politiet og ude i Befolkningen, er det ikke saa underligt, at man taler om og drøfter Aarsagen til, at disse Lovforslag ikke er kommet frem tidligere, end Tilfældet er. Under Forhandlingerne i Eftermiddags blev det omtalt — og det er blevet gentaget nu i Aften —, at min Partifælle Folketingsmand Henning Hasle, under Behandlingen i Folketinget gav en Redegørelse for disse Forslags Forhistorie. Jeg fremsatte i den Anledning i Eftermiddags en Bemærkning om, hvorledes det forholdt sig, og redegjorde for den Udtalelse, der blev fremsat af Hr. Henning Hasle i Folketinget desangaaende. Nu nævnte det ærede Medlem Hr. Rytter igen denne Sag og bemærkede, at Det konservative Folkeparti var underrettet i Forvejen om disse Forslag og havde deltaget i Forhandlingerne om dem, inden de var færdige og kom til Behandling paa Rigsdagen. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til paa ny at gøre opmærksom paa, at Det konservative Folkeparti som saadant intet har haft med Udarbejdelsen eller Forberedelsen af disse Lovforslag at gøre. Som jeg sagde i Eftermiddags, var det min Partifælle Hr. Henning Hasle, der havde med dem at gøre, og det drejede sig om en Medvirken, der kun var af juridisk Art, ikke af politisk Art. Partiet som saadant har altsaa intet haft dermed at gøre og har intet kendt til disse Forslag, mere end andre Partier her paa Rigsdagen har gjort det, inden Forslagene blev fremsat paa Rigsdagen. Jeg er af den Opfattelse, at det, der navnlig ikke var Enighed om, hvorved Sagen blev noget forsinket, var Forslaget om Ændring af Retsplejen. Og efter hvad jeg har erfaret, var det særlig de oprindelig foreslaaede Særdomstole, man ikke kunde blive enig om. Dem har man undgaaet, idet jeg ikke synes, man kan kalde de Domstole, man nu faar efter Forslaget, for Særdomstole; jeg synes, der er opnaaet meget ved, at Særdomstolene er undgaaet; derfor